

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 902 i 988) po art. 160 dodaje się art. 160a w brzmieniu:

„Art. 160a. § 1. Kto, stosując przemoc, groźbę bezprawną lub podstęp, nadużywając stosunku zależności lub zaufania albo wykorzystując przymusowe położenie, stan bezradności lub szczególną podatność osoby na oddziaływanie wynikającą z jej wieku, stanu zdrowia lub zaburzeń psychicznych, nakłania osobę do niepodjęcia albo zaprzestania postępowania leczniczego lub diagnostycznego zleconego przez uprawnioną osobę wykonującą zawód medyczny, jeżeli zgodnie z aktualną wiedzą medyczną niepodjęcie lub zaprzestanie tego postępowania może narazić tę osobę na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto, stosując jeden ze sposobów oddziaływania określonych w § 1, albo wprowadzając w błąd co do właściwości lub skutków zdrowotnych praktyki, którą przedstawia jako służącą leczeniu lub diagnostyce, nakłania osobę do zastosowania tej praktyki, jeżeli zgodnie z aktualną wiedzą medyczną jej zastosowanie może narazić tę osobę na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

§ 3. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 lub 2 wobec małoletniego lub jego przedstawiciela ustawowego, osoby chorej onkologicznie, ciężko chorej, kobiety w ciąży,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 4. Jeżeli w następstwie czynu określonego w § 1 lub 2 osoba, nie podjęła albo zaprzestała postępowania, o którym mowa w § 1, lub zastosowała praktykę, o której mowa w § 2, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

§ 5. Jeżeli w następstwie czynu określonego w § 1 lub 2 osoba, nie podjęła albo zaprzestała postępowania, o którym mowa w § 1, lub zastosowała praktykę, o której

mowa w § 2, i doznała ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 6. Jeżeli w następstwie czynu określonego w § 1 lub 2 osoba, nie podjęła albo zaprzestała postępowania, o którym mowa w § 1, lub zastosowała praktykę, o której mowa w § 2, i zmarła, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do lat 15.

§ 7. Nie popełnia przestępstwa określonego w § 1 lub 2, kto jedynie przedstawia informacje, opinie, oceny lub przekonania dotyczące postępowania leczniczego lub diagnostycznego, jeżeli nie wprowadza umyślnie innej osoby w błąd ani nie stosuje wobec niej sposobów oddziaływania określonych w § 1.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581 oraz z 2026 r. poz. 26 i 791) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 47 ust. 1 w pkt 3 po wyrazie „cywilnych” dodaje się wyrazy „oraz karnych”;
- 2) dotychczasowy art. 55 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W sprawach o przestępstwa określone w art. 160a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 902 i 988) Rzecznikowi, na jego wniosek, przysługują uprawnienia pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.